

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012768
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012768.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24. novembra 2025 sp. zn. 2PP/64/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietá návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX v C., bytom D. A. XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 22. októbra 2025 na podmiennečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 27T/96/2021 - 259 z 19. januára 2022 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 27T/96/2021 - 295 z 31. januára 2024 podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok a 10 (desať) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 11T/40/2023 - 451 zo 16. októbra 2024 podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 6. augusta 2024 vo výmere 3 (tri) roky vykonávaných na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/53/2024 z 19. septembra 2024.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 40-42 spisu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 38 spisu). Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil písomným podaním zo dňa 13.01.2026 (č.l.45-46 spisu). V odôvodnení sťažnosti zrekapituloval uznesenie okresného súdu a následne poukázal na to, že z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu vyplýva, že rozhodnutie okresného alebo krajského súdu nemôže byť založené na informáciách či skutočnostiach z predchádzajúcich odsúdení, keďže je tým porušovaný čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, inak povedané nemôže byť jediným dôvodom minulosť odsúdeného k rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení. K prvej materiálnej podmienke uviedol, že dodržiaval ústavný poriadok a pokyny príslušníkov a na základe svojho správania bol preradený zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia čo je výnimočný inštitút v porovnaní s inými odsúdeniami i napriek jednému disciplinárnemu potrestaniu. Preukázal mimoriadne polepšenie a sebareflexiu. Zároveň poukázal, že je zamestnaný a plní si svoje povinnosti, vďaka čomu spláca svoj dlh voči spoločnosti a zároveň si tým buduje pracovné návyky, ktoré sú potrebné aby sa uplatnil na trhu práce a zaobstaral si tak dostatočne legálny príjem na zabezpečenie jeho aj jeho rodiny. Poukázal, že účel trestu plní, a že podľa hodnotenia riaditeľa je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a zdrží sa ďalej trestnej činnosti. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu, aby sám vo veci rozhodol a podmiennečne ho prepustil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti napadnutému uzneseniu je sťažnosť prípustná (§ 185 ods. 1, 2 Trestného poriadku, v spojení s § 417 ods. 3 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) riadne, včas a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 24. novembra 2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd..

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné skutočnosti a právne úvahy na základe, ktorý mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť.

Krajský súd si všetky závery okresného súdu prezetované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo 2/2018 z 23.01.2018).

Všeobecne k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody

Podľa § 66 ods.1)Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie ustanoveného ustanovenia § 66 a nasledovných Trestného zákona vyplýva, že všeobecný súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení okrem splnenia formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie skúma aj dve materiálne podmienky a to či (i) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, (ii) od odsúdeného sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pre účely preskúmania či sú splnené materiálne podmienky je nevyhnutné, aby si okresný súd zabezpečil dostatok podkladov, z ktorých je možné v čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu plní svoj účel.

K splneniu formálnej a materiálnych podmienok v spojení so sťažnostnými námietkami odsúdeného.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, kedy vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a to dňa 22.10.2025.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona t.j. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu okresný súd správne konštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej v zmysle resocializačnej roviny rozumie sa vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavu práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 Zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodnený úsudok, že o takomto polepšení okrem iného svedčí, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a splní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti, zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, v ktorej sa vydáva poriadok k výkonu trestu a podobne.

Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného, o jej celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom aké správanie môže od odsúdeného očakávať potom ako opustí brány väzenia (R 73/2009).

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného s motívmi a spôsobom a vykonania činu, pretože len z tohto predpokladu možno usúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku páchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce takému polepšeniu, aby spĺňal prvú materiálnu podmienku. Pozornosť krajského súdu neunikli, predchádzajúce instabilné prvky správania, keď počas výkonu trestu v ústave Leopoldov bol odsúdený jedenkrát disciplinárne potrestaný a v ústave Hrnčiarovce nad Parnou bol z dôvodu slabých pracovných výkonov z práce vyradený. Súčasné zlepšenie správania odsúdeného vo výkone trestu (zahladený disciplinárny trest, preradenie zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia, získanie disciplinárnej odmeny, plnenie cieľov zaobchádzania a pod.) krajský súd pozitívne vníma ale na druhej strane poukazuje, že nie je ničím výnimočným, pretože odsúdený sa iba prispôbil požiadavkám výkonu trestu odňatia slobody z ktorého má skúsenosti, a to z predchádzajúcich dvoch výkonov trestu v roku 2020 a 2022. Odsúdený má základné vzdelanie a počas výkonu trestu nepreukázal žiadny záujem o vzdelávanie, či rekvalifikačný kurz, aby mal väčšiu šancu na pracovnom trhu, čo by mu v budúcnosti umožnilo vedenie riadneho života bez páchania trestnej činnosti. V súhrne potom možno uzavrieť, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré sú „navyše“. Odsúdený len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa. Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že odsúdený sa v podstate adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave, preto nemožno konštatovať splnenie prvej materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Očakávanie správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré

sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení vyvodzuje iba predpoklady, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd na strane 2 a 3 napadnutého uznesenia sa podrobným spôsobom vyjadril k trestnej a priestupkovej minulosti odsúdeného a prihliadol aj na povahu trestného činu, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody podľa § 66 ods.2 Trestného zákona, preto krajský súd sa nebude k nej duplicitne vyjadrovať a len v súhrne uvádza, že z predchádzajúceho života odsúdeného (štyri záznamy v registri trestov z ktorých rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané miernejšie druhy trestov ako je peňažný trest, podmienenečný trest s probačným dohľadom, pričom ani možnosť, ktorá bola odsúdenému týmito trestami na nápravu poskytnutá nevyužil, peňažné tresty nezaplatil a dopustil sa opätovne dokonca počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia úmyselnej trestnej činnosti a to zločinu majetkového charakteru, 3 záznamy v Centrálnej evidencii priestupkov rôzneho charakteru) možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a páchaniu trestnej činnosti nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život. Odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody a ani táto skutočnosť ho neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti. Navyše je u odsúdeného stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Prihliadnuc potom na povahu spáchaných činov, ale aj na trestnú a priestupkovú minulosť odsúdeného a jeho priemerné správanie sa vo výkone trestu, krajský súd dospel k záveru, že od odsúdeného nie je možné s rozumnou istotou očakávať, že tento v budúcnosti povedie riadny život.

Po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na priemerné, ničím výnimočné správanie odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu, skutočnosť, že nepreukázal žiadnu snahu o získanie práce v prípade podmienenečného prepustenia (napr. oslovením rôznych zamestnávateľov v mieste bydliska, obce), závažnosť trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody (zločin majetkového charakteru), kriminálnu minulosť odsúdeného a tiež závery o resocializačnej prognóze ktorá je podporená výsledkami odbornej diagnostiky (Crime Risk Assessment) - hodnotiaceho nástroja, ktorý sa celosvetovo uplatňuje v justičnej praxi ako tzv. nástroj na určenie rizika potrieb hodnotovej osoby, podľa ktorého je resocializačná prognóza menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, krajský súd konštatuje rovnako ako okresný súd, že u odsúdeného A. B. nie sú splnené materiálne podmienky na podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou obžalovaného, ktorý v odôvodnení sťažnosti tvrdil, že nie je správne, aby súd pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení prihliadal na skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti trestne stíhaný. Je pravdou, že podľa ustálenej judikatúry pri posudzovaní prognózy vedenia riadneho života, teda pri pohľade do budúcnosti, nemožno prihliadať iba na predchádzajúce odsúdenia (recidívu) odsúdeného a oprieť dôvod nepriaznivej prognózy len o tieto odsúdenia. Takýto postup by mohol byť nielen v tvrdenom napätí so zásadou ne bis in idem (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 489/2020 zo dňa 27.10.2020) Na druhej strane však krajský súd dodáva, že v tomto prípade nejde o situáciu, že by návrh odsúdeného na podmienenečné prepustenie bol zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti odsúdeného. Krajský súd, rovnako aj okresný súd, predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, berúc do úvahy aj preradenie odsúdeného zo stredného do minimálneho stupňa stráženia, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení.

S poukazom na predchádzajúce argumenty vyhodnotil krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.